

Sinema ve "Terör"

Ben Uçtum Sen Kaldın

Yönetmen: Müjde Arslan

Oyuncular: Hajima Arslan (Kendisi), Şükrü Arslan (Kendisi), Müjde Arslan (Kendisi)

2012 / Türkiye / Türkçe, Kürtçe / 81'

Politik sinemacı değiliz hayatımız politik*

Mizgin Müjde Arslan, yeni filmi 'Ben Uçtum, Sen Kaldın'ın ilk gösterimini şubat KCK kapsamında gözaltına alındığında soruşturma savcısına yapmıştı. Gözaltına alınma sebebi, Arslan henüz birkaç aylıkken PKK 'ya katılmak üzere evden ayrılan ve 17 yaşındayken ölüm haberini aldığı babasının izinden çıktığı Mahmur Kampı yolculuğuydu. Perşembe günü İstanbul Film Festivali Ulusal Yarışma bölümünde izleyicilerle buluşacak film için Arslan, "Türkiye'de savaştan dolayı parçalanmış binlerce aileden sadece birini gösteriyor" diyor. Film, onun ailesiyle, geçmişleriyle yüzleşmesini anlatıyor. Çekim sonrasında başına gelenlerse Türkiye 'nin 'arka bahçe'sinde sinema yapmanın zorluklarını.

Nasıl karar verdiniz babanızla ilgili bir film çekmeye?

Arslan: Bir platform için Ermenistan'a gitmiştim. Bir arkadaşım orada Irak'taki kampta büyümüş Kürtler tanıdığını söyledi. Babamın Irak'taki mülteci kamplarında kaldığını biliyordum, bizi tanıştırdı. "Size bir adamı sormak istiyorum" dedim, adını sordular, "Kızıl Kemal" dedim. Aralarında biri, Gülistan, sevinçle, "Onu tanıyorum, O benim babam" dedi. Benim diyemediğimi, bir başkası diyordu babam için. O sözden sonra 3 gün ağlamaktan otel odasından çıkamadım. İstanbul'a dönmeden yine Gülistan'la buluştum, bana "Mahmur'a gitmelisin" dedi, "Orada babanı tanıyanlar var, babanın büyüttüğü çocuklar var, gitmelisin çünkü orada binlerce kız ve erkek kardeşin var."

Babanıza dair neler hatırlıyorsunuz?

Arslan: Birkaç fotoğrafı dışında ona dair hiçbir bilgim yoktu. Bizim evin sırrıydı babam. Ben doğduktan birkaç ay sonra gerillaya katılmış, üniversiteye başladığım yıl da ölüm haberini almıştık. Ermenistan'dan döndükten sonra oraya gitmenin bir yolunu aradım. Tek başıma gitmeye korkuyordum. Cesur bir kameramanla, tehlikeli bir yolculuk yaptık. Filmin kurgu aşamasında da yine kameramanımla beraber gözaltına alındık.

Gerekçesi neydi? Neler soruldu size?

Arslan: Bir sürü soru... İspanya'ya gitmiştim Basque Yazarlar Birliği bursuyla. Onu kimin ayarladığını sordular. Bir film için iletişim içinde olduğum bir gazeteciye yazdığım e-mail'de "Elegez'de kasımda kar yağıyor mu" diye soruyorum. Orada örgütsel bir çalışma yapacağımı düşündüler herhalde, sürekli onu sordular. Sonra Mahmur'a gidişimizi adım adım dinlediler.. Nasıl gittiniz, kim karşıladı? Ashında filmi anlatıyordum onlara. Tanıtım yapmaya gitmiş gibi oldum. İzlemek istediler, "Çok merak ettik" dediler. 4 gün kaldım gözaltında. Çıktıktan sonra emniyete gittim 181 DVD'mi geri almak için. Bela Tarr, Bergman, Tarkovski'ler, Ömer Kavur'lar, röportaj DVD'leri, filmlerimin ham halleri... Gözaltına alınma gerekçem buydu işte.

Siz nasıl algıladınız bunu?

Öz: Deniz Gezmiş de devrimcileri korkutmak, umutsuzluk yaratmak için asıldı. Toplumun ilgisiz, apolitik, sıradan kesimine "Yerinizi değiştirmeyin" demek için. KCK gözaltılarının sebebi de büyük oranda bu. Siyasete bulaşmayın, bu mevzulardan uzak durun demek. Müjde'nin gözaltına alınması da işte onu ve ilişki ağını aynı vebalı gibi göstermek, marjinalleştirmeyi amaçlıyor.

Arslan: Başıma gelenlerin tek güzel tarafı dayanışmayı görmektir. Avukatım gelip insanların gözaltına alınmamıza nasıl tepki gösterdiğini anlattığında ağladım. Ashında kimse bir şey de yapmayabilirdi. Sonuçta adınız KCK 'yla anılıyor. Telefon rehberinden bile silebilir sizi.

Nasıl etkiliyor sizi bunlar?

Karabey: Önceliklerimi yeniden gözden geçiriyorum, önce önemli işlerimi yapayım diyorum. Başımıza bir şeyler gelecekse bari dişe dokunur bir şey yapmış olayım... Biz politik sinemacılar değiliz. Bizim hayatımız politik!

Arslan: Benim politikliğim de genetik!

*Elif İnce'nin 11/04/2012 tarihli Radikal Gazetesi'nde yayımlana röportajından